

מבית

שבועון קבוצת יבנה

ג' בשבט תשע"ח

(19.1.18)

"וַיְהִי בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא ה' אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" (שמות י"ב, נ"א)

שבת פרשת "בא"

צאת השבת – 17:43

כניסת השבת – 16:40

שבועון מספר 1284

פרשת "בא"

ליל שבת

הדלקת נרות	16:40
מנחה, קבלת שבת וערבית / לאחר התפילה שיעורו של אוריאל אסולין	16:55

שבת

דף יומי בבית המדרש	07:00
תפילת שחרית / לאחר התפילה יתקיים שיעורו של הרב אילעאי	08:00
תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת	09:30
תפילת מנחה גדולה	13:00
תהילים לנשים - בבית המדרש	13:00
שיעור גמרא בבית המדרש - הרב אילעאי	13:20
תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת / לאחר התפילה שיעור "צורבא מרבנן"	16:40
צאת השבת	17:43
אסיפת חברים	21:00

13:15 **הבית האדום** פתוח למבקרים למשך שעה

13:00 **משק הילדים** פתוח למבקרים למשך שעה

שהשמחה במעונם

מזל טוב לסבתא רבתא **יוכבד שריד** ולסבא וסבתא **צביקה ורבקית** לרגל בר המצווה

של שחר, בנם של **אייל וטובי**

מזל טוב לשרון ודביר שמעון להולדת הבן, ולסבא וסבתא **אלדד וחגית**

מזל טוב לאפרת ואייל זנה להולדת הבן

תפילת מנחה-ערבית בימות החול

בבית הכנסת – 17:00

בשכונה הצפונית – 17:00

בשכונה הדרומית – מנחה – 16:30

ערבית – 20:15

ברכת הודאת הגשמים

בשבת נאמר לפני מוסף את ברכת

הודאת הגשמים: "מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ..."

עַל כָּל טִיפָה וְטִיפָה שֶׁהוֹרְדָתָ לָנוּ..."

האָמַיִט

כשעושים היסטוריה, יש להיות נכונים / קובי שטיין

בפעולה, כשאר הציוויים, אלא עניינו הוא אימוץ מצב תודעתי. בנקודת מפנה היסטורית הזאת, יקבל העם את זהותו כישות חופשית בעלת זכות פולחן, ויחבוק נרטיב מכונן אותו מצווים כל אב ואם להעביר מדור לדור. אך בנקודה זאת לא מספיק שהדברים יקרו, יש להיות מוכנים לקראתם. יש להיות נכונים לרגע הפקודה. הציפייה, הדריכות, המוכנות והתקווה לעתיד טוב יותר תחת הנהגתו של הקב"ה, הן כולן חלק טבעי מהציווי.

דברים אלו נכונים לנו באופן מיוחד בעת הזאת, עת פתחנו לנו את דרכנו המשותפת עם עדת הצופים. "היה נכון", סיסמת הצופים המפורסמת, משמעה לחיות באותו מצב תודעתי של זמינות ודריכות. זוהי נכונות לקראת בואה של הקריאה להיענות לאתגר, למשימה, לצו השעה. כמילות המנון התנועה:

היה נכון למלא חובתך

נאמן לעמך ולארצך

בכל עת לזולת תעזור

חוקתך הצופה שמור תשמור

היה נכון, נכון תמיד

היה נכון, נכון תמיד

היה נכון חוקתך, לשמור

עדת הצופים (הצופים הדתיים), בפרפרזה לדברי תהילים: "קנה אֵל ה' חֶזֶק וְיִצְמַח לְבָבְךָ וְקִנְיֵה אֵל ה'" (כז, יד), שהלוא הם פרפרזה לדברי משה רבינו: "וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוָה שֵׁם,

פרשת "בא" היא רגע מכונן בהתהוותו של עם ישראל. העם שחושל תחת ידיו של הצורך המצרי, עומד עתה בפני מה שיהפוך אותו מגיבוב של עבדים כמעט חסרי זהות, לעם בן חורין הנושא את שם ה'. לא פעם מצביעים אנו על עובדת מתן המצוות הראשונות במועד ההכנות ליציאת מצריים, וזאת תוך הדגשת הצורך בלקיחת אחריות, טרם מקבלים את החירות. הדגשה זאת היא חשובה מאוד, אך לא פעם היא מאפילה על מרכיב נוסף בסיפור, ועל המשמעות המיוחדת שהוא טומן בחובו. כוונתי היא לתיאור המפורט של אכילת הפסח.

חישבו על כמות הפרטים שבמצווה זאת: מאפייניו של השה, מידת העשייה, מקום האכילה, מה עושים עם מה שנותר (בתקווה שלא יישאר כלום), ולבסוף: "וְיָכַח תֵּאָכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֵם חֲגָרִים, נַעֲלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיָדְכֶם; וְאִכְלֵתֶם אֹתוֹ בַּחֲפֹזֹן, פֶּסַח הוּא לְה' (יב, י"א). לכאורה ציווי שעניינו מלבושים וציוד. אך עיון במפרשים מרמז שלא כך. **רש"י על הפסוק אומר:** "מתניכם חגורים – מזומנים לדרך". בדומה לו, ראב"ע (הקצר) אומר: "מתניכם חגורים – בעבור היותכם נכונים לצאת". אכן, מבין שלל הציוויים, הציווי הזה ייחודי. ייחודיותו היא בכך שלא מדובר בציווי שמעיקרו נוגע

חאקי, אבל אני משוכנע שמילים אלו הן מהות המצב התודעתי שרצה להנחיל לבני ישראל ברגע ההיסטורי של פרשתנו. אכן, על מנת לקחת חלק פעיל בעיצוב ההיסטוריה, יש להיות קודם כל נכונים. שבת שלום.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל חִזְקוּ אַמְצוּ בְּיָמֵי אֶתְהָ תָבוֹא אֶת-הָעַם הַזֶּה, אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָם לְתַת לָהֶם" (דברים, לא, ז),
חידדה את הסיסמה ודייקה אותה "חזק ואמץ וקווה אל ה'". אינני יודע אם משה לבש

לנעמי טסלר
משתתפים בצערך ובצער המשפחה
על מות אביכם
אברהם פיין ז"ל
מן השמים תנוחמו
בית קבוצת יבנה

הגליון הבא של עמודים יוקדש לחגיגות 70 למדינה

מעבר לכתבות שיעסקו בסוגיות שונות, סוגיה לכל עשור, ברצוננו לתת במה מכובדת ומשמעותית לתמונות, סיפורים, שירים, איורים שממחישים דרך האמנויות השונות, את מה שהתרחש כאן, בישראל, בפרט ובקיבוצי התנועה בשבעים שנה האחרונות.

תמונות, איורים או סיפורים מרגעים ואירועים משמעותיים, צמתים חשובות, מאנשים שהחזון שלהם או המעשה היו בעלי משמעות, ייחודיים.

שירים או סיפורים שמתארים מצבים מורכבים, מיוחדים המתקשרים לתקופה מסויימת, לתהליך שהתרחש, לשנים שעברו, להיותנו עם, תנועה, קיבוץ, יחיד בתוך קבוצה.

ועוד כיד הדמיון הטובה (גם אם אתם לא בטוחים שמה שיש בידכם מתאים, שלחו ותנו לנו להחליט). אפשר גם לשלוח המלצה לסופר/משורר/מאייר/ צלם שלדעתכם מתאים להעביר אליו פניה זו באופן ישיר. כל שיר, סיפור, תמונה, ציור או איור שיגיעו למערכת עד 10.2 ויימצאו מתאימים – יקבלו במה מכובדת בגליון. **בתודה מראש, מערכת עמודים**

השבת, מאפואות 3 ניט לפתיחת "בית בקבוצה", מתארחות

אפואות הפעחות דיירות הבית - ברכוכים הבאים!

עולם חסד יבנה! / שלומית קידר (בשם ההורים)

לגדול ולצמוח בחממת קבוצת יבנה –
המגינה מרוח סערה ומשמש יוקדת
ומשקה מים טובים ...
וכבר התחלנו את השנה הרביעית!!!
וזו העת להודות על הזכות להתארח
בשבת זו בקבוצה.

וזו הזדמנות להביע שוב ושוב את רגשות
התודה לכל השותפים שבכם, במערך
השוטף של בנותינו ולמובילות
בהתמדה ובאהבה גדולה – דפי
ודליה!!!!

ותקויים בקבוצת יבנה הבטחת
ה' ל"פתוח תפתח", בדברים ט"ו, י':
"פי בגלל הדבר הזה, בברכה ה' אלקיך,
בכל-מעשה, ובכל משלח ידך".
אכן – עולם חסד יבנה – ולא משנה איך
ננקד ...

בפרשת בא – באנו להתארח במעונכם –
ב"מעין עולם הבא" - שטעמו הפיזי
והרוחני – שופע מטוב ה' עליכם.
שלוש שנים – חלפו – מאז, שהלב התרחב
והיד הושטה ל"בית בקבוצה".
שלוש שנים – של "פתוח תפתח" ו"העניק
תעניק" - ו... עולם חסד נבנה - בלבנה!
ו... ט"ו בשבט בפתח זמן מעשרות פרי
האילן, מגיע.

ו"כי האדם עץ השדה"!!?
שואל הפסוק בחומש דברים ...
ואצלנו – זו קביעה!!!

עץ האילן – ראשיתו בשלוש שנים של זמן
ערלה, שבו, אין לאכול מפירותיו - אלא, זו
העת, לעץ, להעמיק שורשיו באדמה טובה,
שתעניק כל צרכו לאורך שנים ...
ויתחזק גזעו - וירבו ענפיו - ומהשנה
הרביעית, ייתן העץ פירותיו - שימצאו חן
וטעם-טוב, בעיני אלוקים ואדם ...
אנחנו – משפחות הבנות, מה"בית
בקבוצה", מצאנו בית-המשך לבנותינו –

משפחות: ששון, פריזמן, כהן, קרקובר, גבאי, עמיאל, יואב וקידר.

משולחנה של רכזת חינוך

צופים דתיים -

"משהו חדש מתחיל אצלי עכשיו..."

בשעה טובה! לאחר הכנות שארכו חודשים ארוכים, חנכנו השבוע את

שבט "מידב", שבט הצופים החדש שלנו!

איך בוחרים שם לשבט? אנחנו בחרנו את השם לשבט שמקורו בהיסטוריה של יבנה, ועל כך ירחיב אלי כהן בדבריו בהמשך.

כפי שדיווחתי בעבר, המטרה והרצון בהתחברות לעדת הצופים הדתיים היא: להעצים וליצור נוער מנהיג ומוביל.

הדרך עוד ארוכה ואנחנו מסמנים לאט לאט בפסיעות קטנות את ההישגים והיעדים.

כרגע רוב המאמץ מושקע בפעילויות של אמצע השבוע, ובעתיד נקיים פעילויות גם בשבתות.

המדריכים שלנו באים מחוץ ליבנה, ובע"ה נצמיח מדריכים מכוחותינו.

ארחים -

"דברים קורים תמיד בזמן נכון..."

השנה חידשנו מסורת שהייתה נהוגה לפני שנים רבות: יום בשבוע בו כל בתי הילדים, מכיתה א' ועד כיתה ו', מתערבבים ליום של "מרחבים".

המרחבים מועברים ע"י הצוות החינוכי שלנו, וכל שבוע מכינים מחדש ומתארגנים לקראת היום המיוחל.

הילדים בוחרים מראש, ונרשמים לתחום שמעניין כל אחד.

המטרה: בחירה, העצמה, גיבוש בין הגילאים, "מרחב מאפשר", יוזמה, עזרה בין בוגר לצעיר. אני מלווה את התהליך ומתרגשת כל שבוע מחדש מהיצירתיות והיכולות של הצוות להוביל את היום המיוחד הזה.

המרחבים הקבועים הם: מרחב סיירות, מרחב משחקים של פעם, מרחב אפייה ובישול, מרחב יצירה.

אני מזמינה אנשים עם תחומי ידע ותחביבים שונים להצטרף מידי פעם, להעשיר את העולם של ילדינו, ולזמן להם מפגש עם אנשים נוספים בקהילה.

כנס חינוך -

כנס "בוחרים חינוך" בנושא דמוקרטיה - "כל הנקודות כבר מתחברות לקו..."

השבוע יצא רוב צוות החינוך לאירוע שיא של הקב"ד, שהתקיים במלון קיבוץ לביא, כמיטב המסורת הנהוגה מזה שמונה שנים. אנשי חינוך וצוותים מלידה עד י"ב מכל קיבוצי הצפון והדרום התכנסו ליומיים של לימוד, ריענון וגיבוש.

היה זה אירוע עשיר, איכותי ומפנק. תודה להורים המפרגנים שעזרו באיוש בתי הילדים.

שוק צדקה -

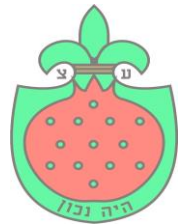
כמו בכל שנה נקיים גם השנה שוק צדקה, באחריותם ובהובלתם של ילדינו.

שריינו את התאריך: כ"ט בשבט (14.2).

שבט "מידב", שבט הצופים החדש שלנו!

שבט הצופים של יבנה נקרא "מידב" על צמנואף-מנחם מידב, נפל מלחמת השחרור בהנהגה של הרופא היהודי בירושלים. צמנואף היה בוגר הצופים הדתיים בחיפה שהאיץ להכשרה ביבנה בשנים 1945-1946 ולזאת במסגרת ארצין הצופים הדתיים. הוא שהה ביבנה תקופה קצרה היות שנשלח להקים את שבט "מלאות" של הצופים הדתיים בירושלים.

ברכה לטקס פתיחת שבט הצופים בקבוצת יבנה / אלי כהן

הצופים". זה שנים רבות שלא נשלחים גרעיני נח"ל למשימת הגשמה לקיבוצים הדתיים. אך שיתוף פעולה פורה ומצליח ביותר נעשה בשנים האחרונות עם שילובם של גרעיני **צבר** לקיבוצים הדתיים. אנו רואים חיבור של ממש בינינו, חברי הקיבוץ הדתי לבין עדת הצופים ותנועת הצופים הכללית, בנסיון לחבר ולסנכרן את אופי הפעילות במסגרת החינוך הקיבוצי שלנו, עד

לכם הורים יקרים, מדריכים חביבים, בוגרי העדה, חברי קבוצת יבנה, חברי ההנהגה, אורחים, ואחרונים חביבים חניכי השבט היקרים!

טקס פתיחת שבט בתנועת הצופים הוא אירוע חגיגי, מרגש ומכונן, אך פתיחת שבט ב"עדת הצופים" היא שמחה כפולה ומכופלת. במיוחד, המשך של שיתוף הפעולה בין תנועת הקיבוץ הדתי, ל"עדת

לרשותכם ולעזרתכם, ואם בכל זאת אתם חוששים ה' תמיד לעזרכם. בערב מרגש זה לא נוכל שלא להזכיר ולדבר על **עמנואל מנחם מיזב הי"ד**. איש חינוך ומנהיג צעיר, שנשלח מכאן **מקבוצת יבנה** כחבר הכשרה. בשנת 1946 עלה לירושלים להקים את שבט "**משואות**" ואת עדת הצופים, הוא היה חיל ושותף בקרבות העיר העתיקה במלחמת השחרור, ובהגנה על הרובע היהודי. בן 23 במותו. אני רוצה להודות, לעשרות חברי **קבוצת יבנה**, שהיו שותפים לכל התהליך, ונתנו דחיפה, פתחו את הלב והקשיבו למרות החשש ולמרות ההיסטוריה והעבר. עזרו כל אחד ואחד מהמקום שלו להגיע לערב זה. אני בטוח ויודע שתנועת "**בני עקיבא**" אחותנו. תנועה משפיעה, אכותית ושייכת לקיבוץ הדתי. אך בעת הזאת הלכנו על אשר התאים לנו. כולי תקווה שנוכל לשתף פעולה בעתיד בתחומים שונים. אני רוצה להודות בהערצה ובהערכה רבה לאיש שעומד מאחורי כל המפעל של **עדת הצופים** יום ולילה - ראש העדה, **עמיהוד בהט**. הוא פעיל עשרות שנים, הכל מתוך שליחות והתנדבות ואמונה בדרך. **לגד ספקטור** שהיה בתחילת התהליך, ולך **מיטל**, שתמשיכי להניע ולהטמיע ביחד עם **נועה אמיר**, מרכזת השבט. מגיע יישר כח ענק על ערב זה. **ליגאל** ראש הנהגת שורק, שדחף מאחורי הקלעים וביחד עם **מיכל** עזר

שנגיע למצב ששני הצדדים יהיו נשכרים. אני תקווה שילדינו יתגברו על הקושי הרב של ההתחלה - ויקח לא מעט זמן עד שהשפה הצופית תוטמע. אין לי ספק כבוגר העדה שהחיבור יצליח, ונראה בשנים הבאות שילדנו עסוקים בהכנת פעילויות, נשלחים לש.ש בעדה ומתחברים עם שאר ילדי העדה - ורק טוב יצא לכולנו. לערב זה הגענו לאחר כשנתיים של שיח ציבורי מפרה ומעניין כאן בתוכנו. האם יש מקום לתנועת נוער בכלל? ואיך ילדנו המשופעים בתוכניות יתחברו לנושא זה? ולשמחתי אנו היום בהמשך התהליך והוא רק יעלה מעלה בקצב שיתאים לנו. אנו קוראים בפרשות השבוע המרתקות האחרונות על השיח עם הקדוש ברוך הוא, עם ישראל, משה ופרעה. משה אומר **בפרשת שמות, ובפרשת וארא "והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים"**. כפי שלמדנו בגן, משה גימגם. אך פרוש נוסף אומר: פרעה רואה איך בני ישראל לא מאמינים למשה ולא מעריכים אותו, אז אומר משה לה': אתה רוצה שפרעה יאמין לי, וישמע לקולי, איך?? אומר לו ה': **לך דבר** ... אל דאגה אני כבר אסדר את העניינים. הכל יצליח כשתעמוד מולו. לכם מדריכים יקרים, וחניכים, אתם הנחשון, אתם זוכים להיות מהמקימים של של השבט זכות גדולה. אל חשש, אנחנו ההורים הבוגרים

וכמו מילות השיר "אז להם נאמר בנינו הנה

הצופים באים!"

אני מברך את כולנו בברכת :

צופים חזק : חזק ואמץ וקווה אל ה'

(הדברים נאמרו בטקס ההכרזה ערב ר"ח שבט תשע"ח 15.1.18)

בכל דרך אפשרית לצירוף עוד שבט מהעדה לתנועה. מי יתן ונגיע לימים של שיבוץ מדריכים מתוכנו, ושיתוף במחנות ובמסעות התנועה המסורתיים. וגם לחאקי חאקי עניבה עוד נגיע הכל בזמנו ובעיתו.

"עורך כל אדם - כפי מה שהוא יודע" (רבי שלמה אבן גבירול)

ועדת תרבות מזמינה את החברים לערב TED משלנו!

ביום שלישי ז' שבט 23.1 בשעה 20:30 באולם ארועים.

בערב ישאו חברים וחברות משלנו הרצאות קצרות בנות 5-10 דקות בתחומים מגוונים.

➤ **אור אריכא** - מה קרה ל"טבע"?

➤ **קובי שטיין** - למה לא טוב היות אדם לבדו?

➤ **עדי כץ** - כמה שווים 100 שקלים?

➤ **אליקים איטלי** - מעשה אבות סימן לבנים.

➤ **חנה גדסי** - סיפור של אימי ילדה נוצריה במערבולת

תקופת הפשיזם באיטליה.

➤ **רחלה שנקר** - אימוץ מזוית אישית.

➤ **יהושע אניקסטר** - ארץ ישראל חיטה ושעורה.

➤ **הרב אילעאי** - מחלוקות מוסיקליות - 4 מודלים של אי הסכמה.

מוזמנים לערב חורפי מהנה ומרתק

מה זה TED ?

TED, ראשי תיבות של Technology, Entertainment, Design (טכנולוגיה, בידור, עיצוב), ארגון ללא מטרות רווח שעניינו המוצהר והבלעדי הוא "רעיונות שווים הפצה". הכנס נולד ב-1984 כאשר האדריכל והמעצב האמריקאי **ריצ'רד סול וורמן** הצליח סופסוף להגשים חלום ישן ולכנס בפעם הראשונה כמה מהמוחות הגדולים שעבדו באותה עת על פרויקטים חדשניים. "המשותף לכל המשתתפים בכנס הוא התשוקה שלהם למידע שהם רוצים להעביר, לא משנה באיזה תחום מדובר", מסביר וורמן. "החדשנות של טד בזמנו היתה שהיינו הראשונים להבין שיש חיבור וקשר בין אנשים יצירתיים באשר הם. כנסים וועידות בתחומי המדע, העיצוב או העסקים כבר היו לפני כן, אבל אנחנו חיברנו ביניהם".

כנס "עפרונים" / רמי עפרוני

אותו נהג, אותם הנוסעים, כשלכל אחד מהם מקום מושבו הקבוע. לאבא נשמר המושב מאחורי הנהג. כך קשר עם הנהג קשרי ידידות ואת הנסיעה רבת התלאות העבירו בשיחת רעים.

באותו היום, יום חמישי, כ"ה בטבת תרצ"ח, 31 בדצמבר 1937, בשעה 15:16, ניגשה אל הנהג נוסעת שישבה במושב האחורי והתלוננה כי היא חשה ברע מטלטולי המכונית.

אבא מיד הציע לה להתחלף במקומות, היא התיישבה קדימה מאחורי הנהג והוא עבר לספסל האחורי. לאחר כמה דקות, בהגיע האוטובוס למעלה הכביש בואכה אבו גוש, הוא קרטע והאט ואז בהיותו במרחק של ק"מ אחד ממשטרת אבו גוש, נפתחה עליו אש מתוך חורשת האורנים שבצידי הכביש. נוסע אחד נפגע, היושב בספסל האחורי. היה זה כדור דומדום

ביום ששי שעבר, מלאו 80 שנה לרצח אבי, **יחיאל עפרוני הי"ד**. הימים, ימי מאורעות 1936-1939.

פורעים ערבים תקפו אוטובוס של אגד שעשה דרכו מחיפה לירושלים. כאשר האט האוטובוס בעלייה לעבר הכפר אבו גוש, נפתחה לעברו אש מכיוון חורשת האורנים שבצידי הכביש.

אבא, שלפי תעודת הדיפלומה שבידינו היה בעל תואר "מהנדס כבישים ראשיים", עבד במחלקה לעבודות ציבוריות של המנדט הבריטי וזאת בשליחות מטה ההגנה.

הוא נשלח לתכנן ולפקח על ביצוע סלילת כביש ואדי מילק (זכרון יעקב-יקנעם) וכן שיפוץ כביש חיפה-תל אביב ועפולה-נצרת.

העבודה הוטלה על פושעים ערבים שנדונו למאסר ממושך עם עבודת פרך ורוכזו במחנה מעצר בעתלית. מפקד המחנה היה קצין בריטי ולו שני סגנים – קצין ערבי וקצין יהודי (ושמו **משה לייזרוביץ**) ועימם עשרות רבות של שוטרים-סוהרים, ערביים.

כמקובל באותם ימים, כאשר הכבישים לא היו כבישים, ומכוניות פרטיות היו רק ליחידי סגולה וממון, הוא יצא לעבודתו בימי ראשון בבוקר ושב לביתו בימי חמישי אחה"צ. היה זה תמיד אותו אוטובוס,

שלושת ילדיהם הקטנים שיחררו כמחווה הומניטרי, בהוראת הקאדי המקומי. לציון מלאת 80 שנה לרצח אבי, ערכנו כנס משפחתי נרחב, שהחל בעלייה לקברו בהר הזיתים. בהזדמנות זו פקדנו גם בני משפחה נוספים הטמונים לפי צוואתם, בסמוך אלי: אמא שלו (סבתא שלי), אמא שלי (רעייתו) ועוד דוד ודודה.

משם נסענו ל"יד השמונה" השוכנת בצד הכביש העולה לאבו גוש, ממש מול מקום הפיגוע.

במפגש המשפחתי המרגש, ערכנו היכרות רב-דורית, הצגנו מצגת תמונות משפחתיות והוספנו סיפורים וזכרונות, בבחינת והגדת לבנד, לדור אשר לא ידע, ולדור אשר שכח.

שהכיל עשרות כדוריות עופרת שחדרו לחזהו והתפזרו לכל קרביו. למרות שמיד הועבר למונית מזדמנת, כשהגיע לבי"ח הדסה, התברר שאבדו סיכוייו והוא נפטר בטרם עלה על שולחן הניתוחים. למחרת הוא הוטמן ב"חלקת הקדושים", היא החלקה הצבאית דאז, במעלה הר הזיתים, אל מול הר הבית.

אגב, כעבור מספר חודשים פרצו למחנה המעצר בעתלית לוחמי כנופיית יוסף אבו-ורדה, וכאשר נהדפו ע"י השומרים ולא הצליחו לשחרר את העצירים, חטפו בצאתם את בני משפחת לייזרוביץ שהתגוררו במרכז המחנה. את הקצין, רעייתו ואחיה רצחו מיד ואת גופותיהם הטילו לאחת הבארות בסביבה. ואילו את

סינמה קפה כסימן 70 למדינה

"סאלח, פה זה ארץ ישראל"

סיפור ההקמה של עיירות הפיתוח בישראל, כפי שלא סופר עד היום, עדויות ופרוטוקולים חסויים חושפים לראשונה את האמת המטלטלת מאחורי חזון "פיזור האוכלוסיה" שהוכתב ע"י הנהגת המדינה בשני העשורים הראשונים לקיומה ויצק את היסודות לפער העדתי והמעמדי בישראל. כעבור 50 שנה מגלה הבימאי **דוד דרעי**, בן העיירה ירוחם, איך הפכה השיטה האכזרית שהופעלה על הוריו ובני דורם, לחטא הקדמון, שיקבע גם את מסלול חייהם ויגבה מחיר כבד ממאות אלפי אנשים בעיירות הפיתוח. **לאחר ההקרנה שיחה עם הבימאי דוד דרעי.** מוזמנים להקרנה ביום ראשון י"ט בשבט (4.2) בשעה 20.30 באולם במרכז היום.

בהנאה רבה, ועדת תרבות

משולחנו של מרכז משק / מישראל חיות

ארגון הצרות מאמרו של יהודה מרון בישראל הקודם

נודה על האמת: בשנים האחרונות לא נהינו יותר מוכשרים, חרוצים או צנועים, וזה מקשה על ההתמודדות עם השינויים שקורים סביבנו.

תעשייה ביבנה: לאורך השנים אנחנו מחפשים תעשייה. כיום יש ביבנה שני מפעלים: מפעל השימורים ועדי. במפעל שלישי, מעוז, אנחנו מחזיקים בשליטה (77%) כשהאחריות שלנו לקשיים במפעל היא 100%. אני לא אכנס לניתוח מצבו הכלכלי של כל מפעל מעל דפי העיתון המקומי, אבל נכון להיום, צריך לומר ביושר שה"תעשייה שלנו" לא עומדת בציפיות שתלינו בה, למרות המאמצים הגדולים שנעשים הן בהשקעת הון אנושי והן בהשקעת הון פיננסי. המבחן שלנו הוא כפול. לשפר את הרווחיות ואף להבריא את המפעלים שיש להם תוחלת, ומאידך לסיים פעילויות חסרות תוחלת כלכלית. יש גם אפשרות להמציא את עצמנו מחדש במסגרת הקיים על ידי ייצור מוצרים חדשים וכניסה לפעילויות נוספות במפעלים קיימים. זה נעשה. עם זאת צריך לזכור שמוצר חדש ופעילות חדשה מחייבת התמחות, גיוס כוח אדם מתאים ולעיתים גם השקעה כספית לא מבוטלת שבצידה גם סיכון.

על תעשייה וחקלאות: יהודה כותב: "לא השכלנו מאז ייסוד הקיבוץ לגוון את מקורות ההכנסה שלנו ולשלב תעשייה קלאסית". על הרישא אפשר להתווכח, אבל לגבי הסיפא כדאי להתעדכן מה קורה עם "התעשייה הקלאסית", שחלקה נסגר מחוסר כדאיות וחלקה מועבר אל מעבר לים זה או אחר.

גם לגבי מצב החקלאות בארץ שהולך ורע, רצוי לא להתבטא בהכללות. יש משברים ויש גם הצלחות. המשבר הבולט בשנים האחרונות קרה לחקלאים שמייצאים לשוק האירופאי ובפרט לרוסיה. דווקא מחירי התשומות החקלאיות לא בהכרח עלו ובחלק מהמקרים אף ירדו (דשן, מים, מזון לבקר). הגיוון בענפי החקלאות פועל לטובתנו, למשל ברפת ב-2017.

שני שינויים משמעותיים שאותם אנחנו צריכים לקחת בחשבון, קרו למשק הישראלי בעשור האחרון:

✓ הפיכת תעשיית ה-high-tech למנוע צמיחה עיקרי למשק ולאוצר המדינה, יחד עם התחזקות השקל והורדת שערי הריבית. פה יש לנו נחיתות אנושית כלפי השוק.

✓ לחץ להורדת מחירים לצרכן ע"י הגברת תחרות, כולל הסרת חסמי ייבוא (מכס) שמחייבים אותנו להתייעל.

שהוא מנה שורה מרשימה של פרמטרים לבחירה נכונה של מפעל, הוא הודה שמהניסיון שלו ההצלחה היא אקראית, או במילים אחרות, צריך גם הרבה מזל. ביבנה הקמנו לאחרונה צוות לפיתוח עסקי שממין את ההצעות (אחת בחודש-חודשיים) שמגיעות אלינו לרכישת מפעלים ולעסקים אחרים. וכמעט שכחתי. הקמנו לאחרונה מפעל לתפארת שדרש השקעה שכמותה לא ידענו בעבר. אכן הוא על בסיס מפעל קיים, אך תכליתו לעשות את מה שאנחנו יודעים לעשות יותר טוב עם יותר תפוקה ורווח.

ועוד הערת שוליים: לא אתייחס לשינויים המפליגים בתחום הדיור שעליהם כתב יהודה ושלרובם אני מסכים. רק אציין שהאספה אישרה את הצעת ועדת משק למודל לתקצוב מקור כספי לפרוייקט (מודל התקצוב). המודל אמור לשמור על החוסן ואורך הנשימה הכלכלי ולמנוע נתק בין היכולות לרצונות.

תעשייה בסובב לנו: אפשר לדמות את הקיבוץ של פעם למשפחה גדולה שעוסקת בפעילות כלכלית שאותה היא מנהלת בד"כ בעצמה, כשחברי המשפחה, כל אחד לפי יכולתו, תורם להצלחתה הכלכלית. יש מספר גדול של משפחות תעשיינים בישראל שעם חילוף הדורות נטשו את מפעל חייהם ומכרו אותו, בגלל חוסר בטחון בדור הבנים. בשנות ה-70-80 היו מפעלים שהיה להם "קיבוץ" - כלומר המפעל פרנס את ה"קיבוץ", וקיבוצים שלהם "מפעל" שלא פעם היווה משקולת כלכלית (אבל התפיסה היתה שחשוב שלקיבוץ יהיה מפעל...). עם משבר הקיבוצים בשנות ה-90 הבינו בקיבוצים שנכנסו לקשיים שמסיסמאות קשה להתפרנס. יש גם קיבוצים שהשכילו להקים מפעלים לתפארת וצלחה דרכם.

היסטוריה של חיפוש: או למה לא הצליח לנו? כקוריוז, לפני זמן מה ביקשתי מחבר קיבוץ שלו מפעל מוצלח להסביר לוועדת משק מה הרצפט שלו להצלחה. אחרי

דוד אחיפז ז"ל / מישאל חיות

ביום שישי לפני שבוע הלך לעולמו דוד אחיפז ז"ל

דוד ניהל את אגודת המים במשך למעלה מ-30 שנה כשחוכמתו, מזגו הנוח ואהבת האדם שבו תרמה לעבודה משותפת למרות ניגודי האינטרסים בין השותפים. הוא היה מקצוען בכל מה שקשור למערכות מים וחשמל, משקיע ימים כלילות ומעורב בכל. עד לפני חודשיים הוא עוד היה מגיע מידי בקר למשרד לעבודה ולעבוד. תמיד מוכן לעזור בעצה, בפתרון לבעייה שמתעוררת או סתם להרים טלפון ולשאול איך המרגש. והכל בחייד.

דוד השאיר אחריו את רבקה אשתו, חמישה ילדים, כולם בקיאים ומעורבים במפעל חייו, חלקם עוסקים בתחום במקצועיות ואמונה. ועוד 30 נכדים ו-50 נינים.

הוא השאיר אחריו מורשת רוחנית של אהבה גדולה לארץ ולקיום מצוות, מורשת של עשייה וצניעות.

מפעל חייו נותר עכשיו בידינו, מקווה שנצליח לשמרו כפי שהיה רוצה.

יהי זכרו ברוך.

דוד, חבר בני דרום, מילא לאורך השנים תפקידים מרכזיים בבני דרום ומחוצה לה. הוא היה חלוץ בניצול מי קולחים, אז עוד קראו להם "מי ביוב", להשקיית גידולים חקלאיים. בתחילת שנות ה-70 הגה דוד את הרעיון לחבר את שטחי בני דרום לבריכות החמצון של אשדוד ולהשקות איתם תירס לתעשייה. עד אז הביוב זרם לים בכל ימות השנה. צריך לזכור שבמרבית שטחי החקלאות אספקת המים הייתה מבארות שנראו אז כמקור בלתי נדלה. שימוש בביוב שעבר חמצון להשקייה נראה רעיון מופרך. במהלך שנות ה-80, עם התרחבות העיר אשדוד, קבוצת יבנה, בהובלתם של **יעקב גדיש ואלישע תשבי**, הצטרפה לבני דרום, בנתה מאגר לאיגום קולחי החורף של אשדוד (מאגר חבל יבנה) ואז גם הוקמה אגודת המים "משתמשי קולחי אשדוד" שמאגדת את יישובי האזור ומספקת מים לשדות ולמטעים באזור.

כסימן אלוה מקומית דינה ספראי מיאה לנו ה33ה לפני בני הקבוצה

שיצירותיהם לכו להצרכה ואנ"ן: מתן בן טולילה ופרק אדסי

תערוכת יחיד – מתן בן טולילה

יומיים התגלה לעיניי כתם שרירותי, והגבתי אליו בלי לדעת לאן הדברים הולכים. נוצר מעין מקום, מופשט לחלוטין, אבל כשהפכתי את הבד לכיוונים השונים, והתחלתי לצייר, היה מרתק לחשוב איזה

מין מקום זה, וללכת בעקבות המוזרות של הכתם. וכך התחילו לצאת מערות, מקווי מים, הרים מתמוססים, והרגשתי שאני פוסע לראשונה במרחב שהוא שלי, אך במקביל גם זר לי לגמרי".

מתן מציין באותו ראיון: "לציור הזה הגיעו דמויות של עצמי ושל חבר טוב שלי, אדם שחי חיים

לא קונבנציונליים, (ללא בית קבוע, הרבה נשים, הרבה תשוקות לא מרוסנות) ושסיים את חייו בגיל צעיר בתאונת דרכים. הוא ואני מהלכים יחד במרחבים של הציור".

בסיום ראיון מציין מתן: "הכי חשוב לי להזמין לראות את הציורים בעיניים, לחוש אותם על הבשר. יש מרחק ענק בין הדימוי במחשב ובין הגודל, הצבע, התנועה של הציורים במציאות". מוזמנים!!

בראשית השבוע הושקה תערוכת יחיד של **מתן בן טולילה** בגלרייה נגא (אחד העם 60 תל אביב).

ב"ידיעות אחרונות" זכתה התערוכה של "האמן הנהדר מתן בן טולילה..." לציון של

חמישה כוכבים, והמלצה מובלטת עם המלים "בואו לראות!"

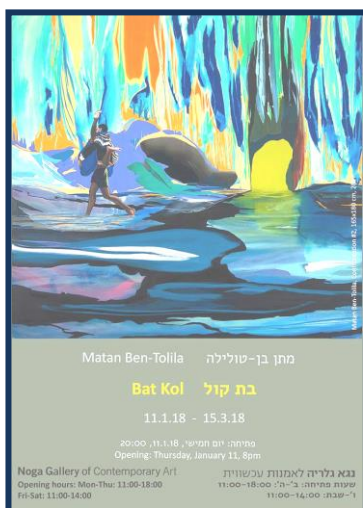
המלצות מקומיות הם פרגון נאה, אבל הנה הפנו את תשומת לבנו שגם בעיתון

האינטרנטי Wall Street International, במדור

המלצות לתיירים, המליצו למבקרים בישראל לבקר

בתערוכה, וצירפו כתבה מחמיאה מאוד.

בכתבה נוספת, במגזין פורטפוליו (מגזין תרבות אינטרנטי בעל תפוצה רחבה) נשאל מתן ע"י עורך המגזין, **יובל סער**, האם שינה משהו באופן שבו הוא מצייר. מתן השיב: "יצאתי לחוויה אחרת בתכלית כשנקודת הפתיחה היתה להניח בד גדול על הרצפה, לשפוך עליו כתם נוזלי של צבע מדולל, וללכת מהסטודיו. כשחזרתי אחרי יום או

הצגה – "למען האמת – קברט על פוסט אמת"

הוא אומר. "מה?", מגיבה התלמידה שעדיין לא הפנימה את ההיסטוריה החדשה, "סבא שלך היה טרומפלדור?", והמורה מסביר בסבלנות לתלמידתו הפותה שטרומפלדור הוא דמות אקראית שחסתה בצילו של הסבא הידוע (רק לו). מיותר לומר שבכיתה המשובחת הזאת לא רק שלומדים היסטוריה מפוברקת, גם מוותרים בה על לימודי ספרות כי מי צריך את זה.

תמונות אחרות עוסקות בהכחשות. "ערבים?! מי זה, אף פעם לא היו כאן כאלה". גם הכחשות של אנשי ציבור שהואשמו בהטרדות מיניות. העיתונאים שדורשים לפרסם דברים – הופכים למוקצה מחמת מיאוס, ואילו האנס – הופך לגיבור טראגי, מושא חמלה שהותקף על לא עוול במותניו.

במעבר חד שרים השחקנים פתגמים "משופצים", כמו "תפסת מרובה – תפסת",

בכניסה לאולם הקטן של הבימה מקבל את פניו ברק גדסי בחיוך ומזמין אותי למצוא מקום. אני מתיישבת ליד חנה, אם גאה מאוד (ובצדק) בבן שלה. בפרוספקט להצגה מצוין כי ברק שותף בכתיבת ההצגה וערך אותה למחזה. (דרמהטורג) וכי ההצגה נולדה מהצעה להופיע עבור מסגרת "הייד פארק" בפסטיבל תיאטרונטו ביפו. הסטודנטים בחרו להעלות את תופעת ה"פוסט אמת" ואספו סיפורים, פוסטים בפייסבוק, מאמרים, כתבות בעתון, וידאו ותמונות, ערכו והתאימו את חומרים ובחרו לבנות את המופע בצורת קברט, מוזיקלי, מצחיק וססגוני. בעקבות ההצלחה התקבל המופע לאולם התיאטרון הקטן של הבימה, ולנוכח ההדים החיוביים – המשיכו הסטודנטים להעלות את המחזה כמופע עצמאי.

ההצגה אכן סוחפת את הקהל מהרגע הראשון ועד לסיומה בשנינות, ברהיטות ובקצביות שלה, במשחק משובח ובימוי מעולה, ובאקטואליות שלה.

חלק מהתמונות מתמקדות ב"משטרת המחשבות". מורה שכל תלמידיו אומרים "הן" להיסטוריה שהוא משכתב. היסטוריה שהוא ותפיסותיו הלאומניות במרכזה. "סבא שלי היה המפקד בתל חי",

"רצוי להקדים מכה לתרופה", "הבא להרגך הקדם איתו שיחה", "דברי חכמים בצעקות נשמעים" ועוד. הפתגמים נלקחו משרשור בפייסבוק, הולחנו והוצגו בשנינות.

בקטע חזק מאוד מוצגת האפשרות להחליף את ... העם. במשך כמה דקות שנראות כנצח עומדת שורה של שחקנים בשתיקה מול הקהל ונועצת מבט מאשים/מזלזל/ספקני. תגובת הקהל נעה בין צחוק לאי נוחות.

סיטואציה מרשימה אחרת מתארת התקרנפות. מביימים משחק שמטרתו להגדיר צבע של כובע. הקהל רואה כובע שחור. השחקנים טוענים שזה כובע אדום, ורק אחד מהם מתעקש שהכובע שחור. הוא עובר מסכת לחצים קשה כדי שיגיד שהכובע אדום, מסכת שמסתיימת ... לא נעשה לכם ספוילרים. אותו רעיון מבוטא גם בתהליך של הרכבת משקפיים אדומים זהים שנועדו לכך שכולם יראו הכל באותה צורה. גם על ההדתה – לא פסחו בהצגה.

לעומת הקטעים הללו, שהיו מרומזים, סמליים ויכלו להיות אמירה כללית על פוסט אמת בכל שלטון שהוא, עלו קטעים מאוד מפורשים ואקטואליים מהפוליטיקה המקומית, כגון גרוטסקה על ראש הממשלה ורעייתו, כשהיא מגולמת

כמופקרת ושתיינית והוא כפודל כנוע, וסצנה נוספת שכנראה הוכנסה להצגה "ממש בימים אלה" – בנושא הקלטת של **יאיר נתניהו**. במקומות האלה הרגשתי שמכניסים אותי בעל כורחי למעגל צמא דם בכיכר העיר.

בשאלות שהופנו לשחקנים בתום הועלתה השאלה האם זה תיאטרון פוליטי. תשובתם היתה שמטרתו המרכזית של הקברט היא להבליט את התופעה של עיוות האמת והפצת עובדות אלטרנטיביות ואמיתות שקריות במטרה לעצב את המציאות בהתאם לאינטרסים פוליטיים. באופן טבעי הדוגמאות מתקשרות למי שמחזיק כעת בשלטון. תפקידו של התיאטרון הוא לבקר את השלטון, מסביר ברק בשיחה עם הקהל לאחר ההצגה, וחברו מביא כדוגמא את "מלכת האמבטיה", מחזה ביקורתי שכתב **חנוך לוין** כאשר המפלגה "שלו" היתה בשלטון, והחצים היו מכוונים **לגולדה מאיר**.

המחזה המחיש בצורה מושחזת את הסכנה של עיוות האמת וגיוסה לצרכים שלטוניים. או לכל סדר ומוסר חברתי. העלאתו בתיאטרון הלאומי מוכיחה שאנחנו רחוקים משליטה של "אמת אחת מוטה לפי אינטרסים", אבל הוא משמש מערכת התראה חדה ואמינה לטלטולי האדמה.

העמותה למען החבר הוותיק - חבל יבנה

בית גמליאל בן זכאי • בני זרחים • גבעת ושינגטון • כרם כהן • נוה הרצוג • יניר גלים • קבוצת כזה

מזרשת ח"י

בשבוע הקרוב!

יום ראשון - 8:45 תנ"ך – "מסע בספר תהילים - עם חנה לבל.

בקרוב... בקרוב...

יום שלישי י"ד בשבט, 30.1 בשעה 17:00 – הסיפור האנושי מאחורי הסיפור החלוצי – עם שרה ברנע – סיפורו של כפר השילוח.

יום ראשון י"ט בשבט, 4.2 בשעה 17:00 – פטרוני האמנות ברנסנס האיטלקי – משפחת קיג'י והקירות של רפאל – עם ד"ר אפי זיו.

יום שלישי כ"ח בשבט, 13.2 בשעה 16:30 – מועדון קריאה עם יהודית בר יש"ע גרשוביץ – "כרוניקה של מוות ידוע מראש" מאת גבריאל גרסיה מארקס.
נשמח לראותכם !!! שלומית אלמוג וצוות העמותה.

"כבר פורחים נרקיסים בשמורות הטבע, מרבדים נפרשים בשפלת החוף, כלנית וכרכום

אלף גון וצבע ... " נעמי שמר

מוזמנים להפנינג ט"ו בשבט

במשתלה החדשה - חגיגה של יצירה, הכנת עציצים, הכנת שלט מפסיפס, דבר תורה, הצגת ילדינו, כיבוד ברוח החג, ואולי גם נטיעות.

היום רביעי ט"ו בשבט (31.1) משעה 16.00 במשתלה

צוות המשתלה וועדת תרבות

מרפאה

אחות כוננת בשבת – אורית פרל
שעות קבלה של ד"ר דונסקי בשבוע הקרוב:

יום ראשון 17:30-14:30

יום שני 16:00-14:30

יום שלישי 13:00-09:30

יום חמישי 15:30-14:30

האחות מבקשות להזכיר שבכל פנייה לאחות בכוננות יש לחייג 4000

רמות'ה היסטוריה חולרת / Jone

ביום ראשון בבקר הוזעקו האחיות גלית ... ואורית פרל לבית משפחת שרון

ודביר שמעון וזאת לאור ההתפתחות מהירה של תהליך הלידה. הלידה בבית עברה בשלום, התינוק התקבל בזרועות פתוחות, באהבה, ובמזל טוב.

ההתרגשות אמנם גדולה אך זהו לא המקרה הראשון ואירוע כזה כבר נרשם בעבר, קצת לפני

יותר מ-60 שנה. אז היתה זו רחל הישראלית ז"ל שילדה את בנה אלקנה ז"ל במרפאה כאשר המיילדת העומדת לצידה היא האחות המיתולוגית אילזה ראב"ד ז"ל. אחד מבני המשפחה סיפר לי שהתעכבותה של רחל ביציאתה לבית החולים היתה בשל רצונה העז לצפות בסרט, שהוקרן בימי שלישי בחדר האוכל, עד תומו.

תערוכת נעליים

ביום שלישי, י"ד בשבט, 30.1 תתקיים במשטח מכירת "נעלי איציק"

מ-16:00 עד 19:00.

עפרה גוטליב

סיכון שאתה צעיר

חיילים יצאו לדרך..

מתגייסת אחרונה חביבה למחזור נ"ת

נעה באוסי מתגייסת ליחידה לאבטחת אישים במטכ"ל.

ה' ישמור צאתך ובואך. מחבקים ואוהבים - ועדת צעירים

קשת מעל לשדה / לאה גולדברג

ומתחת לקשת טפה מצלצלת
פעמון הדרכים הצלול והקר.
רתמו השחקים בסופה צוהלת
את כל השדה הנסער.

הוא רץ אל האפק, אל קצה הסופה,
הוא רץ ודוהר אל מסך הגשמים.
מחר הוא ישוב אל שחרית יחפה,
יביא עגילים אדמים.

צ' השיריט - יצחק מרוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com עד "רביעי בארבע"